

Vtorek, četrtek in soboto izhajajo in veljajo v Mariboru brez pošiljanja na dom

za vse leto 8 g. — k.
" pol leta 4 " — "
" četrt " 2 " 20 "

Po pošti:
za vse leto 10 g. — k.
" pol leta 5 " — "
" četrt " 2 " 60 "

Vredništvo in opravištvo je v koroški ulici hiš. št. 220.

SLOVENSKI NAROD.

Oznaniła

Za navadno tristopno vrsto se plačuje:
6 kr. če se tiska 1krat
5 " " " " 2krat,
4 " " " " 3krat.
veče pismenke se plačujejo po prostoru.

Za vsak tisek je plačati kolek (štampelj) za 80 kr.

Rokopisi se ne vračajo, dopisi naj se blagovoljno frankujejo

Birokracija na Slovenskem in grof Hohenwart.

Grof Hohenwartovo ministerstvo dobiva med večino avstrijskih narodov brez dvojbe če dalje več simpatij. Celo to, da ne more prav naprej, da še skoro zmerom na onem mestu stoji, kjer smo ga pri nastopu videli, ni podrlo vse dobre vere. To morda zato ne, ker nemško-ustavoverni časniki in privrženi iz nedelavnosti njegove niso utišanja iskali, temuč od dne do dne srditejši postajajo.

In vendar bi ne imelo to nemško srdenje tako peneče biti, ako bi nezadovoljniki pomislili, da glavni steber njihove dosedanje avstrijsko-mednarodne vsemogočnosti, po kateri jim solze tekó, še vedno in trdno stoji. Glavni steber nemškega vsevladanja pak, ki je edino krivo velicih razdorov med narodi in strankami takraj Litave, je bila od nekdanj birokracija, t. j. gospodovanje uradniškega stanu nad drugimi državljani, ali nad večino družih.

Kakor povsod je tudi v Avstriji „razsvitljeni absolutizem“ to kačo na svojih prsih izredil. Liberalizem in ustavnost sta sicer naravna sovražnika birokratizmu. Ali kakor se je v Avstriji liberalizem v obče v karikaturo izvrigel, tako tudi svojega naravnega protivnika ni od sebe odpabil, temuč se je ž njim zvezoval in bila sta skupna dediča absolutizma v drugi obliki.

Namesto absolutizma oseb, je deloma stopil absolutizem nemške narodnosti, ali bolje: ustavoverne stranke, ki se je osobito pod Giskrom izvrstno in uspešno posluževala kaste uradništva, da je zatirala narodna in sploh sebi protivna prizadevanja.

Morda noben narod v Avstriji ni toliko trpel pod roko birokracije kot mi Slovenci. Bila je nam šiba, s katero nas je absolutizem tepel, bič, s katerim so nas njegovi nasledniki kaznovali, škorpiljon, ki je grizel nas in celo one svoje gospodarje, ki so hoteli njegovo moč podrezati (n. pr. Belkredija), ki javno in posebno skrivaj ruje tudi danes proti svojemu gospodarju Hohenwartu.

Hohenwart si je postavil program: pomiriti in zediniti narode. Ob enem pak je prevzel vse orodje,

s katerim so njegovi predniki na ravnost proti temu namenu delali. Cel aparat Giskrovega „liberalnega“ uradništva je dozdej na svojem mestu ostal, in če „a capite piscis foetet“ (riba od glave smrdi) — tudi v glavah so spremembe neznačne.

Kako bodo ljudje, ki so si v glavo in v srce vpilili sovraštvo do narodnih teženj, ki so se leta in leta priučili delati proti nam, ki so se uživeti morali v neprijateljstvu nam, — kako bodo ti zdaj z umom in srcem delali za mir, za mednarodno pravičnost?

Česki list „Pokrok“, ki je kakor že povedano prešel v roke veljavnih mož, ki hote delati za spravo, v svojem broji od nedelje kot eno prvih tirjatev na Hohenwarta v imenu Čehov stavlja: naj se birokracija na Českem purificira, ker je protinardna, proti spravi misleča, in paralizira s svojim delovanjem najhvalnejša prizadevanja Hohenwartova.

Mi ne moremo povedati, koliko so že slovenski možje na pravem mestu počeli delati za to, da se reši tudi naše narodno vprašanje. To pa vemo, da mora slovenski narod, kakor česki, med prve zahteve staviti to: očistite Augijev hlev tudi naše birokracije, ki nas mrzi, naše pridevanja in želje krivo vam tolmači, in ki v prvi vrsti dela proti vašim dobrim nameram, proti vam samim.

Da se je v našem narodno središčnem mestu Ljubljani polastila neznačna manjina gospodarstva nad domačo večino; da se morajo štajerski Slovenci v državnem zboru pustiti zastopati po dveh človekih, ki spadata v prusko stranko „deutsch-national“-cev; da se morajo dajati primorski Slovenci od Italijanov majorizirati; da so koroškimi Slovencem politično usta zavezana; da so voljeni v Ljubljani, v mariborski okolici, v Celji, v Ptuj, v Idriji itd. ljudje našemu narodu protivnega duha, — vsega tega in še mnogoketerih udarcev je kriva samo birokracija med nami.

Mi bi to vse pozabili, a ne smemo in nočemo, ker poznamo te ljudi, da so nepoboljšljivi. Vedno v boj proti nam ščuvanim, vedno proti nam od zgoraj rabljenim, urasla se jim je prav istinita mržnja proti nam; in ker se našega jezika niso nikdar učili, vedno tujega

rabeč celo pozabili ga, strinja se v njih lastni osobni interes lenobe s protivnim čuvstvom. Tacih je mnogo, in ti se morajo odstraniti ali vsaj z energijo neškodljive storiti.

„Dobro vemo in preudarimo, da je to težko, da ne gre naenkrat. Ali nekoliko bi se bilo in bi se že zdaj lahko storilo, a se ni nič, kakor „Pokrok“ pravi, da tudi na Českem ne.

Iz slovanskih novin.

Hrvatskemu „Braniku“ se iz Pešte piše, da so akcije za zidanje brodov in brodovja na Reki, s katerimi so Magjari Rečane slepili in proti Hrvatoma naščuvali, padle od 250 na 40 glid. ko se je spoznal strašen švindal, katerega so magjaroni tirali. „Kredit v Ogerski je tako podrovan, da ne more biti gorje, največ zaradi tega, ker se v blatne špekulacije spuščajo ljudje visokega roda in stanja, katerim so samo usta polna viteštva in rodoljubja. S tega se ni čuditi, če se zločinom Raucha in njegovih drugov v Pešti med vladajočimi krogi nobena važnost ne pripisuje, ker enaki tu raste kakor gobe po dežji, samó da so magjarski grabeži bolj prevejani nego glupi njih sledniki na Hrvatskem.“

Srbska „Zastava“ prinaša v zadnji (74.) številki oster članek pod napisom „dakle front!“ — v katerem magjarsko vlado na ravnost obdolži, da je s okrija ubijstva srbskega knjeza Mihajla, ter da za to ni mogla Karažorževića obsoditi. „Zastava“ mora imeti dokaze v rokah, ker pozivlje Andrašija naj jo zaradi te obtožbe pred sodnijo toži. Tudi ruski „Golos“ je rekel, da je bila zarota proti srbskemu knjezu, ubitemu ravno predno je hotel Turkom vojno napovedati, maslo sosednje magjarske vlade. — Kako se bodo pač magjarski državniki te sumnje oprali?

Ker Andrašijev list žuga, da bode magjarska policija proti Srbom „front“ naredila, pravi „Zastava“, da se Srbom ni bati te policije. „Kdor s turkoljubno magjarsko vlado dela, — pravi dalje srbski list — ta je neprijatelj Srbom, pa naj bode tudi srbski knjez

Listek.

Prirodopisje za ljudske šole.

(Spisal France Govekar, učitelj.)

To je naslov knjižice, ki nam je te dni prišla v roke. Kakor ozebel človek solnca, smo veseli vsake knjige, ki je namenjena našemu ljudstvu sploh, posebno pa naši mladini. S toliko večjem veseljem smo segli po spisu izvirajočem izpod peresa praktičnega učitelja, ki mora skozi in skozi poznati duševne potrebe in zmožnosti izročene mu mladine. Ali naše veselje je vpalo že na prvih straneh in je padalo od strani do strani in prebravši delce smo je nevoljno položili z rok obžalovaje, da se je pisatelj lotil dela, kateremu ni dorastel. Da v prirodopisu ni čvrst, tega bi mu glede na to, kako se je ta predmet dozdej na učiteljskih pripravnicah zanemarjal, nešteli toliko v greh, da si tudi se mu more zamerjati, da se obilnih pripomočkov ni vedel bolje posluževati — grajati pa moramo, da si je praktičen učitelj izvolil najslabšo metodo, da je predmet obdelal na način, ki mora mladini vzeti vse veselje, ki ga za ta predmet od doma prinese.

Pisatelj se je držal analitične metode, najnesreč-

niše, ki si jo moremo misliti za bralce od 8—12 let. Že na prvih dveh straneh je nakopičeno toliko sistematičnih pojmov, da jih deček skozi vso ljudsko šolo in še kako leto potem ne bode mogel prebaviti. Precej na prvi strani izve obžalovanja vreden učenček, da se živalstvo deli v vreteničarje (pisatelj opravičuje ta izraz: „zato ker imajo hrbtnec“), v členarje in mehkužce, da se vreteničarji delé na 4 vrste, namreč sesavce, ptice, zemljevodnice ali dvoživke in ribe, dalje da se sesavci spet delé v prstarje, kopitovce in plavutonožce, da se k prstarjem prištevajo epice, frfetavci, zaželkojedci, zveri, glodavci, vrečarji in redkozobnikarji; parklježi pa na eno-, dvo- in mnogoparklježe in da naposled plavutonožci razpadajo na tulenje (sic!) in ribake. — To je v enem dušku toliko sistematike, da se mora vsak otrok v njej utopiti.

In tako gre ta stvar naprej. Tako na pr. razdeli pisatelj glodavce na mišje, zajčje in speče (!) plemo, pozneje doda še veвериčino in vanje vtakne tudi bobra (!). Ptice je jako nesrečno razdelil na 10 plemen, ravno tako prav po svoje dvoživke deli na: „take, ki se počasi premikajo (semkaj prištevajo tudi kuščarje) in v take, ki se plazijo po trebuhu.

Nemški pesnik in humorist Heine je nekde v svojih delih (če se ne motim v Harzreise) razdelil rastline v užitne in neužitne. Heinejova slava Govekarju ni dala miru in res se je posiljenemu slovenskemu humoristu po sreči izteklo, Nemeč je ostal na sramoti. Naš Govekar namreč rastline deli na koristne in škodljive, prve pa na: obrtne ali jedilne, zdravilne, kupčijske, drevesa in olepševalne, — škodljive pa na plevel in strupene rastline; jedilne pa potem ravno tako naivno na „take, ki so edino ljudem in v take, ki so le živali v živež.“

Koliko „nonsens-a“ v malo vrsticah! Kam bo neki pisatelj uvrstil rastline, ki so strašni strupovi in ob enem najizvrstniši lekovi? Ali mu se ne dozdeva, da se med drevesi nahajajo tudi obrtna, zdravilna, kupčijska in olepševalna? Veliko zlato svetinjo bi pa zaslužil pisatelj, ako bi veljala zadnja njegova razdelitev, kajti potem ne bi bilo potrebno postavljati ptičjih strahov v proso in na črešnje, niti bi bilo potrebno učiti gospodarje: „gosen'ce kaj na repo var'je.“

Nič manje klasično je razdelil soli na: „1. zelo hude, 2. lugaste in 3. „prave soli,“ in prvim prištevajo tudi „vinsko skorjo“ in „razjedno ali hudo vodo“ brž-

sam, ali vlada njegova. Taka vlada se mora uničiti tudi sama, brez nas, kakor se je uničil Karažoržević ker se je držal turkoljube Avstrije. Srbska vlada igra v poslednji čas dvojno ulogo: ena glava preko „Vidovdana“ še koketuje z Andrašijem, druga glava in Jedinstvo se klanja hrvatski narodni stranki.“

Ruske „Birževija Viedomosti“ primerjajo delovanje avstrijskih centralistov z delom pariških komunistov, in pripisujejo glavno krivico tega, da takemu gospodarstvu še ni konec, najbolj profu Beustu. Poprejšnji avstrijski patriotizem je iz vojske in iz narodov začel giniti, odkar je Beust v Avstrijo prišel, trdi „B. V.“ On je dal Magjarom, vse drugim narodom nič; namesto da bi se bilo počelo poravnaje in pomirvanje s Slovani, Rumuni in Nemci in še le naposled z Magjari, lotil se je Beust, Avstrijo nepoznavši, dela ravno narobe. Avstrija je postala pod Beustom domovina političnih magnetizerjev, finančnih špekulantov, tujih akcionarjev, protinarodnih in breznarodnih kariatistov, političnih heretikov, veselih nihilistov, pravih demagogov in smelih komunistov. Nobeden iz njih nema prave ljubezni k domovini. — Končaje pripisuje „B. V.“ Hohenwartu enako nalogo kakor Thiersu na Francoskem in pravi: „Zdaj ko bodo po končanih delegacijah Beustu roke razvezane, pričakujejo vsi, da bode z bankrotiranega rajhsrata prenesel delo v deželne zборе in tako narode s krono pomiril.“

Pod naslovom „Mi in drugi“ piše češki „Pokrok“ o naredbi, s katero se na lvovskem vseučilišču kot učni jezik uvede samo poljski in rusinski. Torej čisto po administrativni poti, v formi proste cesarske naredbe — pravi „Pokr.“ se je poslednji tok germanizacije med gališkimi Poljaki zamašil, ki spadajo še le od razdelitve Poljske k Avstriji, Čehi pa (in Slovenci), ki so od davna z Avstrijo v zvezi, kaj takega še niso dosegli. Poljaki, Magjari, Hrvati imajo torej že na najvišjih šolah svoj narodni jezik, dasi jih je Bach hotel germanizirati. „P.“ kaže, kako Čehi tega še nemajo in vpraša, kje je logika v državi, da se enim da, kar se drugim odreka.

Kaj moramo glede na vse to stoprv mi Slovenci reči, ki nimamo niti vseh ljudskih šol nikar pa gimnazij narodnih, če že ne govorimo o univerzi?

Dopisi.

Iz Ljubljane, 9. julija. [Izv. dop.] Še sedi mnogo žrtev, ktere je pobalinska oholost ljubljanskih „turnerjev“ stvarila kot zločince, na ljubljanskem gradu, ločeni od svojih družin, iztrgani iz svojega delokroga, in vendar se pripravlja zopet društvo, o katerem se je sploh mislilo, da je že mrtvo, stvariti nove žrtev. „Tagblatt“ namreč naznanja izlet ljubljanskega telovadnega društva na Gorenjsko in pri obilni udeležitvi v Beljak. Slednje bi bilo pač najboljšje, kajti o naših kmetih so

čas nemški „Scheidewasser.“ O Govekar, zakaj si nam to storil.“

Najobširnije je obdelano živalstvo, v tem bi tudi pisatelju ne bilo ničesa očitati, samo da bi bil srečniji v izboru, da bi bil znal ločiti potrebno od nepotrebne. Brez vse škode — knjigi le na korist — bi lahko izpustil polovico omenjenih žival. Kaj je na pr. detetu v ljudski šoli treba vedeti o: mračniku, panteru, jamajskem medvedu, lemingu, mravljinčarji, luskovcu, kvagi, zebri, losu, kondorji, ibisu, flamingu, kazuarji, kameleonu, smuču, tuni etc. etc. To je strašanski balast, ki učencu mori duh in preoblaga pamet brez potrebe. Pisatelj bi prej dosegel svoj namen, ako bi bil tretji del omenjenih živali brez sistematičke cikle lahko umevno in za mladino zanimivo opisal, ne pa tako neslano suhoparno in pusto. Kakov pojem o živali ali rastlini more učenec dobiti pri tacih lakoničnih opisih kakor na pr.: Gorila, največa in najmočnejša opica. — Orang-utan človeku najpodobniša opica. — Tašica prav prijetno poje in se kmalu privadi. — Palček najmanjša evropejska ptica. — Lepi okač je majhen in lep. — Bučela nam koristi z medom in voskom. — Špargelj je jako čislana rastlina. — Peteršilj je zelenjad in ko-

menda že prepričani, da jih ne marajo. Nadejamo se, da bode deželna vlada tolikanj previdna, da bode telovadnemu nemškemu društvu prepovedala izlet na Gorenjsko. To bi bilo najpametnejši, kajti Gorenjec ne dobro dražiti, najmenj pa naj kaj takega podvzame nemško telovadno društvo. Naj zadostuje spomin na Janjče in Velče, družega in pomnoženega natisa naj nihče ne zahteva, kdor je mirne pameti.

Kakor smo že pred kratkim omenili, je imelo i zobraževalno društvo delavcev svoj zbor, pri katerem sta načelnik Tomic in namestnik Kunc premelevala nekatere fraze. Da bode občinstvo vedelo kaj in kako, naj spregovorimo nekoliko besed o tem društvu. Osnovano se je bilo na podlagi Schulze-Delitzsch-evih načel in do zadnjega časa kazalo jako živahno delavnost. Prihod znanega delavskega vodje Most-a, pa je je uzročil razpor med društvom, ker je Most zahteval, da se prejme Lasalle-jev princip in načela asocijacije „Internationale“. Ker se je Most-u posrečilo nekatere izmed mlajših udov, zlasti pa sedanjega načelnikovega namestnika Kunz-a si pridobiti, je razpor vztrajal in prejšnji načelnik Arko je izstopil, ž njim pa mnogo in to inteligentnih društvnikov. Društvo je sedaj popolnem v moči gosp. Kunz-a, kateri tudi sedanjega načelnika Tomic-a v vseh zadevah terorizira. Kunz je človek, ki je poprej bivši v Gradcu nabral nekoliko socijalno-demokratskih fraz, ktere sedaj prodaja na drobno in na debelo, pa nima globejega razuma za socijalno-demokratske ideje. Sicer se pa za delavsko društvo nič ne stori. Namesto da bi se delavcem prednaševalo o raznih znanostih in se tako izobraževali, se jim le vsilijo nekatere fraze, katerih niti ne razumevajo. Skrajni čas je že, da se naši domači delavci v tej zadevi razbistrijo, da pride vodstvo tega društva v roke pametnih mož. Društvo naj se spremeni v narodno slovensko, le tedaj bode napredovalo. Naj bi bili narodnjaki nekoliko pozorni na to mlado društvo. Sedanji društvniki bodo kedaj samostalni obrtniki, treba tedaj že v mlajših letih pripravljati poznejši vspeh. — Zopet moram omeniti dogodjaj, ki kaže očitno, kako nemčurji razumevajo spravljivost in omiko ter enake jim vsakdanje fraze. V nedeljo 9. t. m. je bila v kazinskem vrtu godba za primerno vstopnino, h kateri je prišlo mnogo gostov. Godba grof Huyn-ovega polka je svirala mnogo komadov, pri katerih je občinstvo tleskalo. Ko se je zahtevala ponovitev nekega „marša“ začne godba igrati znani „Maimarsch“ naslovani komad, sestavljen iz „Pridi Gorenjec“ in „Naprej zastava Slave.“ Komaj so se spoznali narodni napovi, je že donelo vihrno, demonstrativno priznanje od vseh dreves na vrtu, katero se je med sviranjem ponavljalo in je po sviranju zahtevalo ponovitev. Izven vrta stoječe občinstvo je tudi tleskalo, ravno tako tudi v vrtu nazoči častniki domačega in ogerskega polka. Mala pešica nemških tarjev je bila kar raz sebe. Napadli so krčmarja Ehrfeld-a, kako si predrzne, dopuščati narodno godbo. Nekteri so razsajali in šli z vrta. Tako obnašanje se

renje za rabo — etc. etc. Sploh je vsa botanika strašno antidiluvianska, zlasti recepti pri zdravilnih rastlinah so bržčas prepisani iz starih škartek kakove konjederke.

Taka suhokostnost mora učencu ognju-iti predmet, zlasti, ako je še zlog otročjemu razumu dostikrat nejasen in nerazumljiv, skozi in skozi pa neslasten, kakor bi človek „pezdirje jedel.“ Za poskušnjo dva ali tri stavka. „Zavoljo dragecene kože in zavoljo pibrovine ali rumenkaste zelo dišeče stvari, katero nabira v žlezo, ki služi (kdo? stvar ali žleza?) za zdravilo ga hudo preganjajo.“ — „Njegov jezik je črvu podoben, za 1½ čevljev ga lahko podaljša in tako hitro, da ga v 1 minuti zamore 50krat iztegniti in nazaj potegniti, na katerem obvisi mravlje, ktere potem požre.“ — „Les je terda, krožcu enako naložena snov; nareja se iz živeža, kterega drevo po koreninah spomladi serka, ter potem zunanja tekočina lika postane, znotranja pa spremeni v les.“

Največa hiba so pa premnoge netočnosti, polovičnosti in neistinosti, katerih vse polno gomazi po knjigi. Kako na pr. je morski volk (riba) prišel med sesavce! Menda ravno tako kakor Poncij Pilat v Credo ali pa

je občno grajalo. Posebno se je skazeval neki fantalin, z imenom Heiman, sin znanega nemčurskega očeta, in tako dokazal, da jabelko ne pade daleč od drevesa. Pokazali so nemčurji svojo toleranco, svojo spravljivost in svojo omiko. „Hony soit qui mal y pense.“

Iz Dunaja 11. julija. [Izv. dop.] K lastitostim jetičnega bolnika spada njegova vera, ki ga do zadnjega ne zapusti, da bode namreč še ozdravel in še živel. Tudi državnozborna nemška klika ima to vero, in dasiravno vidi, kako jej Parka eno nit za drugo, ktere njeno življenje vežejo, porezuje, govori o svojem obupnem stanju in o svoji domišljeni moči, vse na eno sapo. —

Državni zbor je domu poslan. Kedaj se zopet zberó možje, ki že leta in leta eno godejo, pa se še niso naveličali, ali se sploh še kedaj zberó, ali se bodo le posamezni zapuščeni hodorođó zopet našli: to nihče ne ve. Kratko pa odločno je Hohenwart rekel „vsled zaukaza nj. vel. izrekam, da je vis. državni zbor zaprt.“ In ven je z velikostjo ustavovercev, bog dal, da ne za nedeloen čas, nego za zmerom!

Če je bilo kedaj lahko konec učiniti gospodarstvu te klike, zdaj je. Med seboj razbegana, od vseh nemških avstrijskih narodov perhorescirana, od mnogih Nemcev samih zatajevana, je ustavoverna stranka na koncu svojega računa, „nazaj ne smé, naprej ne vé.“ Kakor je vse poslove v državi zavlekla, zamotala, duhove razburila in korumpirala: morda je vendar dobro, da je bila toliko časa na krmilu; vsaj se je skazala njena nemoč in nesposobnost.

Ako se posreči s Čehi pogoditi se, ako bode vlada hotela na Štajerskem, gornjem Avstrijskem in Moravskem zboru razpustiti, ima lahko prihodnji državni zbor drugo lice in potem imamo tudi mi Slovenci morda vendar vsaj nekaj dobiti, kar nas bliže do nepremekljivih naših ciljev dovede.

Prihodnjo soboto bode tu vendar držan nek avstrijski „patriotentag.“ Federalistični program tega shoda vam je znan. Vendar se meni zdi, da kar se udeležitve tiče, nikakor ne bode tako sijajen, kakor je narediti ga nameraval njegov osnovatelj dr. J. J. Prohaska. Čehov težko da bi bilo, Poljakov gotovo ne, in družih gotovo malo. Tako bode najbrž društvo „demokratische union“ samo zborovalo. Če pa se motim, bodem tembolj vesel poročal.

Politični razgled.

Iz notranje politike je najvažnejši dogodek ta, da je minister Hohenwart v gosposki zbornici naznanil, da je državni zbor na nedoločene čas odgoden. Zdaj pride torej čas deželnih zborov in tu se bode pokazalo, kako in koliko hoče ministerstvo svoj program izvesti.

Novine prinašajo še vedno uradne telegrame iz

pisatelj med prirodo pisce. — Inneumon ne živi v Nilu. — Izmišljeno je, da Arabci žirafu privajajo za lov na štruce. — K „govedju“ prišteva pisec: „vole, krave in teleta“, zakaj tudi bika ne? — Pisatelju lastavica ne poje. — Ni res, da bi bila tuna „največa morska riba“. — Svet dozdaž še ni vedel, da je gospica „jako škodljiv“ metulj. — Kemiki bodo čudja strmeli, ko bodo izvedeli, da je voda sestavljena „iz vodenca in kislica, kteremu je tudi primešan ogelc“, ravno tako tudi botanici seznavši za „enovejno drevo“. — Bosa je, da se v steblo (sic!) „nareja cvetni prah“. — Pisatelj sam sebe vpraša: Kaj je sad drevesa? in si v božjem strahu odgovori: Sad je kadar puček popolnoma dozori. (O beata simplicitas!) — Pa naj bo zadosti te kolobocije!

Še eno besedo piscu. Ni lepo od Vas g. G., da ste se kakor učitelj slovenske mladine tako sprli s slovensko slovnico. Človeka bode v oči, ako v slovenskej knjigi čita: spijo čega človeka; z očes mi; hranijo se z ribami in rakami; v čim se ločijo kure; z jajcami (dvakrat); deblo služi v to, da podaja živež vsem drugem vejom, mladikom in perju; ne donajajo velikega koristu. Takisto moti tudi čitatelja, ako čita enkrat v južni, drugokrat

Prage o potovanju cesarjeviča Rudolfa po Českem in o velikem navdušenju, s katerim se povsod sprejemlje.

Iz Prage se „N. fr. Pr.“ telegrafira da se priprave delajo česki deželni zbor 21. ali 22. avgusta odpreti.

Glede hrvatske narodne opozicije in njenega programa Magjari še zdaj niso na čistem. Vidi se pa iz njih listov, da nečejo Hrvatoma nič „privoliti.“ Magjarska „Reform“, list grofa Andrašija skuša Hrvatse smesiti in dokazati, da je opozicija v veliki zadregi in zmešnjavi; — kakor znano, stara samotolažba Magjarov. Srbski listi pa poročajo še poleg tega, da je Andraši rekel: ka se hrvatske narodne opozicije nikakor ne boji, ker ako zakon ne bo pomagal, ima kanone. Tudi l. 1848 je Košut magjarsko ošabno vprašal: kje je pa ta Hrvatska?

Poljski „Čas“ pripoveduje, da hode na Lvovskem vseučilišču počelo se s prednašanjem v narodnem jeziku s prihodnjim šolskim letom. — O tem, kar se je poročalo da misli cesar v Galicijo potovati, pravi isti časnik, da denašnji položaj za političen pomen tacega koraka ni ugoden.

Zadnjič omenjeni manifest francoskega pretendenta za prestol, grofa Chambord-a, je vzbudil skoro v vsem francoskem novinarstvu posmeh in je celo uzročil, da se je legitimistična stranka razsula. Večina desnice francoskega parlamenta je objavila, da hoče zmerom republiko obdržati, manjina pa se je nagnila k Orleanscem.

Sovraštvo do Nemcev se na Francoskem čedalje bolj budi. Nemška vojska, ki na Francoskem stoji dokler vojna odškodnina ni plačana, mora mnogo neugodnosti in protivnosti pretrpeti. Vladni listi so prisiljeni opominjati narod in novinarstvo naj ima potrpljenje in naj se zmerno vlada. Tudi v Parizu agitacija proti nemškim naseljenim delavcem ni nehala.

Iz Črne gore se piše, da knez Nikola tirja od Turške morsko pristanišče. Črna gora ne more več obstati brez pristanišča, ker množiče se prebivalstvo nima zasluzka, zaradi česar mora vsakega leta mnogo ljudi iz Črne gore oditi; mnogi gredo v Carigrad a mnogi — v hajduke, s čimer rasto neprilike tudi za Avstrijo in Turško. Zato hoče baje celo Avstrija podpirati črnogorska tirjanja.

Španskim narodnim poslancem menda zborovanje v Madridu malo godi, ker jih čedalje več zmanjkuje tako da se vlada boji, ka ne bo kmalu imela tolike večine skup (187), da bi mogla veljavno sklepati.

Razne stvari.

* („Bis dat, qui cito dat.“) Resnica te prilovice se je pred kratkim obistinila pri nas v Mariboru. Znan „mestni oče“ — na imenu ni mnogo ležeče — je namreč v svoji sveti jezi nekemu pri zi-

danji nove realke poslujočemu delavcu dal gorko zaušnico, katero je pa slednji, čuteč v sebi žaljeno človeško čast in kot protivnik vsakršnega kapitala nemudoma in energično vrnil ter za obresti in nameček dodal še eno, tako, da je „mestni oče“ čutil ravnotežje uravnano. Ta socijalno-demokratski dokaz enakopravnosti ga je pa vendar tako vznemiril, da se je odpovedal časti, biti dalje „mestni oče“ ter nesel prejeti dve klobuti pred sodnijo, ktera mu jih pa do sedaj še ni odvzela. Tako se godi ljudem, pri katerih prekupi „nemška omika“.

* (Seidelnu in Brandstetterju) sta nezaupnice poslali tudi politični društvi v sv. Martinu in sv. Rupertu.

* (Ljubljanska čitalnica) napravi veliko besedo v nedeljo 16. na vrtu čitalničnem. Začetek bode ob poli osmih zvečer. Vsak ud sme k tej veselici pripeljati svoje prijatelje ali znance. Drugim vstop ni pripuščen. Ako ne bi bilo vreme ta večer ugodno veselici pod milim nebom, preloži se brez novega oklica in vabila na prihodnjo nedeljo. Prvi oddelek programa izvršuje c. k. muzična kapela Hynovega polka pod vodstvom svojega kapelnika gosp. J. Schantelna, in sicer: 1. F. Snuppe: Overture slovesna. 2. Leonhart: Fantazija iz opere „Il Barbieri de Sevilla“ za evfonium. 3. Schantel: Domačinke, potpouri slovenskih narodnih napevov. 4. Zajic: Popotnica hrvatska. Med I. in II. oddelkom bode Govor. Drugi oddelek programa izvršuje gospodje možkega zbora čitalničnega pod vodstvom pevovodje gosp. V. Valente in sicer: 5. Narodna: Hrvatska domovina, zbor. 6. Tovačovsky: Rože, zbor. 7. Fleišman: Vojaška, zbor. 8. Nedved: Domovina, zbor s čveterospevom. 9. Tovačovsky: Na gorah, zbor s čveterospevom. 10. Narodna: Još Hrvatska ni propala, zbor. Tretji oddelek, kterege izvršuje, kakor prvega, c. k. muzična kapela. Program: 11. Strauss: Blaubart-kadrija. 12. Schantl: V pevskem krogu, potpouri. 13. Strauss: Tanzregulator, polka française. 14. Pl. Saint Boul: Tunnel-Polka, hitra.

Odbor čitalničin.

* (Politično društvo) v Globokem pri Brežicah ima v nedeljo 24. t. m. ob 4 uri popoldne v hiši gosp. dr. J. Razlaga občni zbor, h kateremu se vsi udje in domoljubi v obilnem številu udeležiti uljudno vabijo.

* (V Gradcu) dela „nemško društvo“ priprave za nemški „parteitag“ privržencev iz Štajerskega, Koroškega, in Kranjskega.

* (Rojanska čitalnica) bode obhajala svojo četrto obletnico v nedeljo 16. t. m. z besedo in igro „Županova Micika.“ Godba Ernstovega polka bode svirala; zvečer bode umetni ogenj. K tej veselici uljudno vabi odbor vse ude. Neudje po udih vpeljani se bodo z vabilnicami povabili. 23. t. m. bo glavni zbor in volitve odbora novega.

Za odbor: Ivan Dolinar, tajnik.

* (Pichler) znan nemšk profesor teologije, ki je bil na Ruskem pribežališče našel, v Peterburgu pa kot tamošnji bibliotekar bukev v vrednosti okolo 50.000 rubljev nakral — obsojen je na dve leti prognanstva v okraj Tobolsk.

* (Redko petdesetletnico) je obhajal pred kratkim v St. Louis v Ameriki stavec neke tiskarnice z imenom Keil. Eden in šestdeset časnikov, za ktere je bil posioval, mu je čestitalo za to redko svečanost. —

* (Nov ribji lov.) V novjšem času so pričeli loviti ribe z dinamitom, ki ima ogromno razganljivo moč. „Nar. Listy“ popisujejo vspeh tacega lova, kakor so ga poskusili pri Plznji na Českem. Vsled v vodo vržene dinamitove patrone, je plavalo takoj mnogo rib na površji, a bile so le omamljene po eksploziji. Ko se je voda včistila, so pa na dnu veliko mrtvih rib našli, ktere pa niso bile za rabo, ker so imele pege in so neprijetno dišale. Vlovili so le 40 funtov rabljivih rib, a končanih je bilo več nego 4 cente. Tedaj se ribarenje z dinamitom nikako ne priporoča, ker bi se tako ribe le uničevale.

Za Tomšičev spominek:

Prenesek . . . 1139 glđ. 70 kr.

Gosp. Matjaž Kelemína, kaplan v Žolc-bahu	1	„	—	„
V pišečki župi nabral gosp. Ivan Tanšek 14 glđ. Darovali so:				
Gosp. Oswald Janez, trgovec v Pišecah	3	„	—	„
„ Drobnič Jožef, kaplan „ „	2	„	—	„
„ Ramor Ferdo, župnik „ „	1	„	—	„
„ Kokot Anton, učitelj „ „	1	„	—	„
„ Verstovšek Anton, župan v Pišecah	—	„	50	„
„ Žagmajster Martin, odbornik v Pišecah	—	„	50	„
„ Podvinski France, župan v Globokem	1	„	—	„
„ Urek Janez, odbornik v Globokem	1	„	—	„
„ Zevnik Martin, odbornik v Globokem	1	„	—	„
„ Razlag Juri, krčmar v Globokem	1	„	—	„
„ Veršec Juri, posestnik v Dedjivesi	1	„	—	„
„ Dušič Jožef, odbornik v Pišecah	—	„	50	„
„ Kovačič Anton, odbornik v Globokem	—	„	50	„
V Ljubljani nabral gosp. Josip Oblak 29 glđ., darovali so:				
Gosp. France Skulj, žitni trgovec v Ljubljani	5	„	—	„
„ Josip Oblak, notarski sollicitator v Ljubljani	4	„	—	„
„ Anton Klein, faktor tiskarnice v Ljubljani	2	„	—	„
„ J. R. Šarc, krznar v Ljubljani	2	„	—	„
Gospa Marija Črne, za „Jernejovo“ hišo v Ljubljani	1	„	—	„
Gosp. France Medic, učiteljski pripravnik v Ljubljani	1	„	—	„

v severnej Ameriki, enkrat neonske krila, drugokrat gola krila, tretjikrat najimenitniši plemena, i. t. d.

Oblika katekizma teh velikih pogreškov ne more zakriti, zlasti ker so vprašanja stereotipna in dolgočasna, časih tudi smešna, na pr.: V koliko vrst ločimo 3vrstne prirodne.

Edino, kar bi se dalo na delcu hvaliti, je „lep papir in ličen tisek“ in pa, da velja samo 20 kr. Priporočamo je — ne mladini, kateri je napisana, temveč odraslim ljudem namesto „postbüchla“, sosebn pa gospodom učiteljem v svarilni izgled, kako se take stvari ne smejo pisati. F. B—ev.

Slovinci pod Karlom Velikim in nasledniki iz njegove rodovine.

(Dalje.)

Notranje razmere.

Ko je po Tasilovem padu l. 788 tudi Korotanija, kjer je tedaj še domač knez, menda še Vladuh (Vladun), vladal, neposredoma pod Karla Velikega prišla, je on odpravil domačo knezovsko čast in je v Korotaniji in pozneje tudi v deželah, v avarskih vojskah pribojevanih, isto upravo uvel, katero so druge njegove dežele imele.

Pa takrat še ni hotel in tudi ni bilo treba veliko spreminjati. Kakor Slovani sploh tako so namreč tudi Slovenci imeli svoje velike županije, čez ktere so bili postavljeni poglavarji, ali župani ali drugače imenovani. Te velike občine so se vjemale z nemškimi okraji (Gau), ktere so okrajni grofi (Gaugrafen) upravljali; več takih občin je pa menda zopet kot posebna pokrajina svojega glavarja (kneza, vojvoda) imela. Te kneze vojvode in župane, poglavarje posameznih županij in večih pokrajin, *) je Karl pustil Slovincem, da so si jih še vselej sami izmed svojih ljudi volili, in oni so svoje okraje blizo tako upravljali, kakor na Nemškem okrajni grofi. Njih vladanje in počinjanje so nadzorovali kraljevi namestniki, praefekti, comites confinii etc. imenovani. Vse na južno-vzhodni strani na novo pridobljene dežele so bile pod dve namestništvu razdeljene, namreč furlansko in bavarsko. Najbrž ji je Drava mejila, tako da je vse, kar je bilo nad Dravo, spadalo pod bavarskega namestnika, in kar je bilo pod Dravo, pod fur-

*) Quem (Theodericum episcopum) — dederunt in manus principum — presbyteros mittens in Slaviniam in partes videlicet quarantanas atque inferioris Pannoniae illis ducibus atque comitibus. Anon. d. con. Car.

lanskega. Izmed domačih oblastnikov nam je znan neki Ingo, ki je bil priden podpornik krščanstva. Razun njega omenjajo se še v teh krajinah Pribislav Cemikas (Zemitih?) Stojmir in Etgar, kot zadnji domači poglavarji posameznih pokrajin in okrajev. Na njihovo mesto so prišli potem bavarski okrajni grofi, kar se je brž ko ne še le po Ljudevitovi vstaji zgodilo ko niso več upali domačim slovenskim poglavarjem, kterih je bilo nekoliko z Ljudevitom potegnili.

Okrajni grof (comes) je bil v svojem okrogu kraljev namestnik, imel je skrbeti za pravico in red, varovati slabe proti mogočnim, zatirati hudodelnike, dohodke nabirati in jih v državno denarnico odrajtovati in vojaško trumo svojega okraja voditi. Bil je tudi branitelj crkve v kraljevem imenu in nadzornik kraljevih fiskalnih posestev, ktera so bila v njegovem okraju, in bil je slednjič nadzornik gozdnštva in lovtva. Smel je za nektera opravila začasne namestnike imenovati in začasne poslanca pošiljati; imel je pa tudi stanovitne od kralja imenovane pomočnike in oborožane plačane služabnike. Mejni grofi so bili postavljeni čez dežele na meji ležeče; njim so bili podložni okrajni grofi tiste dežele; njih posebna dolžnost je bila deželo braniti sovražnikov. (Dalje prih.)

Gosp. Josip Bučar, trgovski pomočnik v Ljubljani	2	gld.	—	kr.
L. Funtek, fotograf v Ljubljani	2	"	—	"
Ivan Nep. Boltavzar, brivec v Ljubljani	1	"	—	"
J. Schmidt, kavarnar v Ljubljani	1	"	—	"
Josip Ribič, instrumentalni trgovec in gostilničar v Ljubljani	1	"	—	"
Josip Regali, mizar	—	"	50	"
France Vrhovšek, trgovski pomočnik v Ljubljani	—	"	50	"
Franjo Praprotnik, ravnatelj mestne glavne šole v Ljubljani	1	"	—	"

Gosp. Martin Petrič, trgovec v Ljubljani	—	gld.	50	kr.
5 neimenovanih gospodov	4	"	50	"
Skup.	1183	gld.	70	kr.

Listnica vredništva:

Č. gg. dopisnikom: Prosimo, da se vsa pošiljanja ki se tičejo uredovanja "Slov. Naroda" odslej pošiljajo ali pod adrese J. Jurčič-a ali "Vredništva Slov. Nar." v koroški ulici št. 220.

Hiša na prodaj.

Hiša v Spodnji Šiški št. 62 nasproti cerkve, za vsako kupčijo ali obrtnijo pripravna, se bo da o sv. Miheli v najem dala ali pa proti sposobnemu plačilu prodala.

Kaj več o tej prodaji se zve pri hišnemu gospodarju v Spodnji Šiški

(1)

Francu Štrukeljnu.

Vse predmete, ki se naznanjajo po raznih časnikih, naj spadajo v eno ali drugo struko, poskrbi N. Glattau-a Bazar za 10 % ceneje, kakor jih dotične firme naznanjajo. — Popolni cenik o več nego 15.000 predmetih zastoj in franko.

Po naslednjih čudovito nizkih cenah

prodaja in razpošilja v kronovine

N. Glattau-a prvi pariški bazar

za Avstrijo na Dunaji,

Stadt, verlängerte Kärntnerstrasse, Nr. 51, v Todesco-vi palači.

darila za gospode, gospe in otroke:

Blago iz dunajskega usnja,

znano kot najboljši fabrikat na svetu.

- Ročne torbice za ženske** z jeklenim obro- čem, ena prav velika gld. 1.20, 1.50; iz najfinejšega šagrén-usnja s pozlačeno ključavnico in okvirom, ena po gld. 1.80, 2.50; velike gld. 3.30; prav velike gld. 3.80, 4; s predtorbico za 1 gld. več.
- Praktični portemonnais**, za gospe, gospode in otroke, s pozlačenimi zapornicami ali gumi-trakom po krajc. 35, 50, 85; fini gld. 1.30, 1.70; prav fini gld. 1, 2.50, 3, 3.50.
- Praktični toki za smodke** po krajc. 40, 60, 80; fini gld. 1, 1.20, 1.50; najfinejši gld. 2, 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50.
- Pisma- in denarnošče s praktičnimi predeli** po krajc. 60, 80, gld. 1; fine gld. 1.30, 1.50, 1.80; najfinejši gld. 2, 2.40, 2.80, 3.20, 4.
- Znamne knjižice (notiz)** krajc. 10, 15, 20, 25, 30; najfinejši v usnji vezane krajc. 40, 50, 60, 80 gld. 1.
- Potne torbe iz najmočnejšega usnja**, s zaporno ključnico po gld. 2.10, 2.40, 2.70, 3.10, 3.70, 4, 4.30, 4.80. Cene računene po velikosti.
- Waterproof-popotni kovčegi**, praktično upravljeni in razdeljeni po gld. 2.40, 2.80, 3.50, 4; prav veliki po gld. 4.50, 5, 5.50, 6.
- Potne sklenice s kupico in usnjem prevlečene** po gld. 1.20, 1.50, 1.80, 2.10, 2.40.

Krasni albumi

- na izbiranje in v čudoviti mnogovrstnosti, eden za 25 podob kr. 35, 60, 80, gld. 1; najfinejši okinčan gld. 1.20, 1.50, 1.80, 2, 2.50; za 50 podob kr. 65, 90, gld. 1.20, 1.50; najfinejši okinčan s podobami itd. gl. 1.80, 2, 2.50, 3, 3.50, 4; album za 100 podob gl. 3, 3.50, 4, 5 do gl. 12; za 200 podob gl. 4, 4.50, 5, 5.50, 6, 7 do gl. 18, slednji v najnovejši krasotni obliki.
- Albumi z muziko, igrajo, ko se odpro, dva lepa napeva, jako pripravni za darila in kiné salona. V obliki pol osmerke, najelegan- tantneje vezani gld. 8.50; še finejši gl. 11, najfinejši gld. 14, 16. V obliki 1/2 osmerke ravno tako upravljeni gld. 11, 12, 14, 16, 18; krasotvori v obliki četvorke gld. 14, 16, 18, 20, 24.
- Pisne mape**, vsaka s zaporom, jako praktične gld. 1, 1.20, 1.50, 2; s popolnim pisalnim orodjem gld. 2, 2.20, 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50.
- Nesesešerji najokusneje izdelani z vsemi šivalnimi potrebščinami po krajc. 45, 60, 80, gld. 1; veliki gld. 1.50, 1.80, 2 itd.; prav veliki, najfinejši gld. 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50, 5; krasotvori za darila gld. 6, 7, 8, 10, 12, 14.

Pahlje za ples in šetanje

v največji zberki. Ena priprosta, lepa, krajc.

Čestiti prebivalci po deželi, ki bi iz Dunaja kar koli radi imeli, lahko vse brez izjemka dobé iz N. Glattau-a pariškega bazara. Tudi najmanjše naročilo se strogo, solidno in vestno izvrši.

- 30, 40, 50, 60; s prav lepo slikarjijo kr. 40, 60, 80, gld. 1, 1.20, 1.40; najkrasneje opravljena gl. 1.80, 2, 2.50, 2.80, 3.20, 4.80, 5; Bouquet cvetic s znotraj skrito pahljo, ktera po volji izgine, po kr. 80, gld. 1, 1.50; najfinejši po gl. 2.50, 3, 3.50.
- Najboljši glavnik iz trdega kavčuka**. 1 česalni glavnik krajc. 15, 20, 25, 30, 35; 1 gost glavnik kr. 20, 25, 30; 1 glavnik z ročajem kr. 25, 30, 35; 1 vtekljivi glavnik kr. 30, 40, 50; 1 žepni glavnik kr. 10, 15, 20; 1 obvodni glavnik za otroke kr. 10, 20, 25, 30; 1 žepni glavnik s zrcalom in krtačo kr. 25, 30, 40, 50.
- Najboljše, po novem načinu napravljene krtače**, kakoršne se le tu dobe. 1 krtača za glavo kr. 30, 40, 50; fine kr. 65, 85, gl. 1; najfinejši gl. 1.50; 1 krtača za obleko kr. 50, 60, 80, gl. 1, 1.20; najfinejši gld. 1.50, 1.80, 2; 1 prav fina krtača za zobe kr. 15, 20, 25, 30, 35, 40; 1 krtača za nohte kr. 25, 30, 35, 40, 50, 60, 80.

- Toaletno milo** samo posebno fino. 12 kosov velikega Glycerinovega mila gld. 1.15; 12 velikih kosov mila iz grenkih mandelnov kr. 85, gld. 1.10; dvanajstorka cvetličnega mila z raznimi vonjavami gld. 1.90, 2.50; dvanajstorka mila v podobi raznovrstnega sadja kr. 95. Sicer vse druge baže.
- 1 pisna garnitura, obsežajoča 100 najfinejših listov papirja s povoljnimi črkami in imeni, 100 najfinejših zavrtkov in 100 pečatnih znamk. Vse to vkup za gld. 1; še finejši gl. 1.35; najfinejši z barvanimi zavrtki gld. 1.70.
- 1000 pečatnih znamk, pozlačeno tiskanih na nov patentiran način gumiranih, s povoljno firmo, grbom itd., velja le gl. 1.60; 500, gld. 1.25.

- Najpotrebnejši na potovanja** je dober Lefauchaux-revolver, s katerim se v 6 sekundah zanesljivo 6krat vstrelji, brez da bi se petelin napel; razen te hitrosti to orožje tudi daleč nese, na 7 milimetrov gld. 13.50. 100 patron gld. 3.50; na 9 milimetrov gld. 17, patrone gld. 4; na 12 milimetrov gld. 19, patrone gl. 4.50.
- Pešni revolverji** 5" dolgi po gld. 8.50, patrone gld. 3.50.

- Resna beseda kadičcem!** Neredko se pri- peti, ka po slabem papirju za cigarete o- stane v ustih slab okus, škodljiv zdravju. Temu se je prišlo v okom, ker se zamore ka- diti turški tabak brez papirja prav prijetno. 1 steklena cev, v katero se nabaše tabak, ktera nadomesti papir in prihrani vso mujo velja le kr. 25.

Kolosalna razprodaja

od več na kant prišlih fabrik za marele in solčnike. Dežniki (marele). Velika lepa marena gld.

- 1.50, 1.90; Alpaka-dežnik gold. 2.80, 3.50; Dežnik iz ponarejene svile (Zanella) gld. 3.20, 3.60, 4; iz težke lionske svile po gld. 5, 5.50, 6, 6.50, 7, 7.50.

- Solčniki**. Pomladni solčnik iz lionske svile gld. 1.90, 2.20; s svilno podlogo gld. 2.80, 3; iz navadnega blaga kr. 60, 80; velik solčnik iz tkanine kr. 80, gld. 1, 1.20; iz težke svile gld. 2, 2.40, 2.80; s svilno podlogo gld. 3.20, 3.80, 4, 4.50; senčniki gld. 1.80, 2.50, 3.

- Tovarniška zaloga najboljših preramnic**, za ktere se daje poročstvo. Dvoje iz angleških koncev kr. 45, 60, 80; svilnatih kr. 85, 95, gld. 1.10, 1.60.

- Imenitni peršniki in noži iz bessemer- jekla**, znani kot najboljši na svetu, po kr. 20, 30, 40, 60, 80, gld. 1, 1.20, 1.50.

- Imenitne žlice iz bessemer-jekla**, dobro po- cinjene, kakor srebrne nikdar barve ne spre- mené. Dvanajstorka jedilnih žlic kr. 85, finejših gold. 1.20; dvanajstorka žličic za kavo kr. 45.

- Kineško srebro s srebrnimi ploščami**, boljši kot navadno kineško srebro, ker se predmeti iz kineškega srebra prevlečejo z močno srebrno ploščo, se prodajajo le v podpisanim bazariju. Poročstvo za kineško srebro s srebrnimi ploščami se daje na 10 let. 12 žlic le gl. 16.50, žlice za kavo gld. 9.20; dvanajstorka nožev in vilic gld. 26.50, 28; žlica za sočivje gl. 3.90, 4.60; 12 nožev za dessert gld. 9.80, 12; 1 solnica najelegantneja oblika gld. 2.40, 2.85, 3; štupnica (za poper) gld. 1.45, 1.90; razsipavec za sladkor gld. 1.90, 2.10; 1 velika žlica za mleko gld. 2.75, 3.40; 1 velika žlica za juho gld. 5.40, 6.40, 7; Slonjaki za nože v novi jako ele- gantni obliki gld. 3.25; 1 par miznih svečnikov gld. 4, 4.90, 5.85, 6.30, 7.25.

- Kina-Alpaka-žlice**, zbog lepote in vztraj- nosti imenitne. 12 navadnih žlic gld. 2.35, 2.75, 3.50, 4.50, 5.20; 12 žličic za kava gl. 1.30, 1.60, 2.35; 1 velika žlica za juho kr. 90, gld. 1.20; za mleko kr. 45, 60.

- Prave pipice za smodke iz morske pane- lepo** zrezljane po kr. 50, 80, gld. 1; krasotvori po gl. 1.50, 1.80, 2, 2.50; po ravno taki ceni so tudi gladke pipice z ustnikom iz jantara v zalogi.

- Najfinejši štajarski in angleški noži in vilice**, dvanajstorka z lesenim ročajem gld. 2, 2.40, 3; z bivolno-koščnim ročajem gld. 4.50, 5, 5.50, 6; najfinejši gld. 7, 8, 9; dva- najstorka za dessert gld. 2, 2.50, 3, 3.50, 4, 5.

- Alpaka-svečniki**, zbušnjeni, priznani kot najboljši: visokost 4" 5" 6" 7" 8" 9" 10" po kr. 40, 50, 60, 70, 80, 90, gl. 1.

- Žepni trmometri v etui po samo 25 kr.

- Najnovejši nesesešerji v podobi zlatih jajc**, v katerih je tul poln šivank, dvojni konci in naprtnik iz kineškega srebra, veljajo le kr. 30.

- Dalekogledi (Perspective)** z najboljšim ste- klom, ki daleč dobro kažejo po kr. 60, 80, gld. 1.

- Angleške škarje** najboljše baže: škarje za izrezlavanje kr. 15, 20, 25, 30; 1 škarje za vrezavanje kr. 25, 30, 35, 40, največe kr. 50, 60, 70; krojaške škarje kr. 45, 65, 80, gld. 1, 1.20; 1 škarje za luč za svetil- nice s smrdljivcem kr. 35; 1 verižica za škarje kr. 20.

- Žepne svetilnice** s tako priljubljenimi sle- pilnimi šipami po kr. 60, 70, 80; s 4 krat- nim slepilom gld. 1, 1.20; v podobi knjige za vkup zložiti gld. 2.50; svetilnica za bez- rokavčni žep kr. 80.

- Okviri za fotografije** po kr. 4, 6, 10, 15; fini kr. 20, 30, 40; najfinejši kr. 60, 80; v kabinetni obliki kr. 50, 60, 80, gld. 1, 1.20.

- Izvrstne angleške britve** (za vsako se daje poročstvo na dva leta) 1 Gladstone Razor kr. 80; 1 Prince of Wales Ra- zor gld. 1.20; 1 prav fina General Na- pier Razor gld. 1.60; 1 najfinejša Ad- mira 1 Razor gld. 2; 1 Model Razor, najboljša britve na svetu gld. 3, 3.50. Vse britve v nožnicah. Nožnice z dvema brit- vama najboljše baže gld. 1.80; Milo za briti kr. 15, 20; 1 jermen na vijak kr. 45, brez vijaka kr. 25; pasta za jermen mazati kr. 25.

Vsacemu gospodu neobhodno potrebno.

- Zabojček za briti in toaleto, fin**, s ključ- nico, z velikim zrcalom in naslednjimi po- trebnimi rečmi: 1 fina angleška britev, 1 milo za briti, 1 škatlja iz kovine, 1 kamen za brusiti in postriti, 1 glavnik, 1 krta- čica za zobe, 1 fina pasta za zobe, 1 kos voščene pomade, 1 kos mila za roke, 1 skle- nica fine pomade, 1 flaçon francoskega olja za lase. Vse to vkup le gld. 2.80.

- Jeklena peresa**: Škatljica s 144 najboljših peres kr. 30; Kuhn-ova peresa 1 karton kr. 60, 80, gld. 1; angleška kr. 80, gld. 1, 1.20; dvanajstorka peresnih ročajev kr. 5, 10, 15, 20, 30, 40.

- Ecritoires**, elegantno polirani kovčeki, s predali, v njih: peresni ročaj, svinčnik, gumi za izbrisati, 12 jeklenih peres, 2 kosa finega pečatnega voska le 35 kr.

N. Glattau-a prvi pariški bazar

za Avstrijo na Dunaji Stadt, verlängerte Kärntnerstrasse Nr. 51, Eck der Wallfischgasse v Todesco-vi palači.

NB. Prodajalcem poseben rabat.

(12)